

نوروز

مردم جهان، اولین روز سال جدید خود را جشن می گیرند. همه ی این جشن ها زیبا هستند.
در کشور ما روز اول فروردین، نخستین روز سال نو است. این روز را «نوروز» می گویند.
نوروز آغاز فصل سرسبزی و زیبایی های طبیعت است.

هزاران سال است که ما ایرانیان عید نوروز را جشن می گیریم.

مردم ما پیش از نوروز، خانه تکانی می کنند، در جشن نیلوكاری شرکت می کنند و برای تحویل سال، سفره ی هفت سین می چینند. تحویل سال، لحظه ای است که سال کهنه به پایان می رسد و سال نو شروع می شود.
در این هنگام همه ی اعضای خانواده کنار سفره ی هفت سین می نشینند و دعا می خوانند و از خداوند می خواهند که اخلاق آن ها را خوب و خوب تر کند.
بیشتر مردم میهن ما در سفره ی هفت سین،

قرآن، آینه، شمع‌های روشن و هفت
چیز می‌گذارند که نام آن‌ها با «س»
شروع می‌شود. این هفت چیز سبزه،
سرکه، ساق، سمنو، سنجید، سیر و
سیب هستند.

بعضی در سفره‌ی هفت سین،
تخم مرغ‌های رنگ کرده، گل و شیرینی
هم می‌گذارند. هم چنین، ظرف آبی
می‌گذارند که ماهی کوچک قرمزی در
آن شنا می‌کند.

در نوروز، مردم به دید و بازدید یکدیگر
می‌روند. بزرگ‌ترها به کوچک‌ترها
عیدی می‌دهند.

در این روزها، مردم به جاهای
زیارتی، آرامگاه شهیدان و درگذشتگان
نیز می‌روند.

جشن نوروز باعث شادابی ما
می‌شود و ما را برای کار و کوشش و
ساختن ایرانی آزاد و آباد، آماده‌تر
می‌کند.

